

РЕШЕНИЕ

№ 40775

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10268** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на У. М. О., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане], гражданка на Т., в лично качество и като законен представител на малолетните си деца Ложин Езо Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] и Л. Езо Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане], и двете граждани на С., съд. адр. [населено място], [улица], ет.2, офис 226, чрез адв. Д. Р. - САК срещу Решение №132Х/09.09.2025 г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, не е допусната последваща молба с вх. №КП-01-6516/19.08.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат подробни съображения, че обжалваният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, тъй като е необоснован, постановен е при съществено нарушение на административно-производствените правила, противоречи на материалноправните разпоредби и е в явно несъответствие с целите на закона. Твърди се, че в подадената последваща молба за закрила, жалбоподателката е изложила три конкретни нови обстоятелства, касаещи себе си и децата ѝ. Сочи се, че в обжалваното решение на интервюиращия орган на ДАБ са изложени редица аргументи, свързани с миграционната ситуация на майката и децата и нуждата от тяхното връщане в Т., без обаче да са дадени конкретни аргументи, защо представените обстоятелства и доказателства не могат да бъдат приети за нови или новонастъпили. Прави се позоваване и на Решение на ЕСПЧ – „М.О. и други срещу България“, което не е коментирано от ответната страна в решението.

Моли да се отмени Решение № 132X/09.09.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, като неправилно и незаконосъобразно и да се върне преписката на административният орган с указания за разглеждането на молбата на У. М. О. с вх. № КГ1-01-6516 от 19.08.2025 г. по описа на ДАБ при МС в производство за международна закрила по общ ред.

В с.з. жалбоподателката се явява лично и с адв. Р., която поддържа изцяло подадената жалба.

Ответникът, чрез своя процесуален представител, юриск. П. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Излага съображения, че жалбоподателката отговаря на ЗЧРБ, а не на предмета на ЗУБ. Твърди, че решението е мотивирано, правилно и законосъобразно.

Прокуратурата не взема становище.

Взелата участие по делото Б. Р. – социален работник в отдел Закрила на детето в дирекция СП „Възраждане“, излага становище, че майката има право да се грижи за децата си по най-добрия начин за тях.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Обжалваното решение е постановено във формата и от органа по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, поради което е валидно.

От данните по делото се установява, че за пръв път жалбоподателите са подали до ответната администрация молба за международна закрила вх. № 3390/31.08.2022 г., която е отхвърлена с решение № 2885/09.09.2023 г. на зам. председателя на ДАБ-МС. Решението е обжалвано пред АдмС-Х., който с решение по адм. д. №278/2023 г. е потвърдил решението на ДАБ. Същото е оспорено с касационна жалба от жалбоподателите и е оставено в сила с решение № 9222/03.10.2023 г. по адм.д. № 5093/2023 г. на ВАС.

Подадена е последваща молба с вх. № ЦУ-1643-1/21.03.2024 г., която не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила на основание 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ с решение № 3X/09.04.2024 г. на интервюиращ орган в РПЦ-Х., териториално поделение на ДАБ-МС. Това решение е обжалвано от жалбоподателите, като с реш. № 2677/28.08.2024 г. по адм.д. № 503/2024 г. на Административен съд [населено място] е отменено и преписката е върната за ново произнасяне от интервюиращия орган по процесната последваща молба на жалбоподателите с вх. № ЦУ-1643-1/21.03.2024 г.

С Решение № 7X/17.09.2024 г. интервюиращ орган в РПЦ - Х., териториално поделение на ДАБ при МС, отново не е допуснал последваща молба с вх. № ЦУ-1643-1/21.03.2024 г. на У. М. О. и на малолетните ѝ деца ЛОЖИН ЕЗО Х. и Л. ЕЗО Х. до производство за предоставяне на международна закрила. У. М. О. е обжалвала въпросното решение пред АССГ. С Решение № 15795/09.05.2025 г. по адм. дело 949/2025 г. АССГ е отхвърлил жалбата на У. М. О. и на малолетните ѝ деца срещу Решение № 7X от 17.09.2024 г. на интервюиращ орган на ДАБ.

Подадена е последващата молба с вх. № КП-01-6516/19.08.2024 г. Към тази молба от У. М. О. са представени следните писмени доказателства: Решение на Европейския съд по правата на човека; Становище на „Съвет на жените бежанки в България”, Етапна епикриза с дата 10.06.2025 г.; медицински документи и фактура за едно от децата на молителката; два броя документи на английски език.

С оспореното решение в настоящото производство, интервюиращият орган при ДАБ не е допуснал до разглеждане по същество последващата молба, като е счел, че посочените обстоятелства във втората последваща молба не могат да се приемат за нововъзникнали, тъй като те вече са обсъждани по време на първата последваща молба. Твърди се, че изложените твърдения не променят бежанската история на молителката. Всички искания, представени в последващата молба на тунизийската гражданка са били вече обсъждани. Посочено е, че новото в случая е решението на ЕСПЧ, което не касае ДАБ, както и запитването до посолството на Т. в Б., в което няма твърдения, че децата на молителката не могат да придобият гражданството на майката. Прието е, че от изложеното се установява, че в своята последваща молба за международна закрила, У. М. О. не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното ѝ положение. Представените доказателства по никакъв начин не доказват промяна в обстоятелствата, защото те не сочат нови такива. Прави се и позоваване на актуалната обстановка в страната по произход на О. – Т..

По делото като доказателства е приет, изготвения от АСП доклад, в който изрично се счита, че съдът следва да се произнесе с решение в интерес на децата.

По делото е прието и последващо решение на ЕСПЧ по делото на М.О. и други срещу България, в което е записано, че Съдът решава да не отменя мярката, посочено по-рано на 30.07.2025 г., съгл. правило 39 от Правилника на Съда.

При тези данни съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от посоченият като компетентен в разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ административен орган – интервюиращ орган при ДАБ.

При постановяването му обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели и до неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. Според чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. Разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ гласи, че интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство.

Анализът на цитираните правни норми показва, че преценката за това дали представените от молителя доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, следва да

се прави въз основа на това обсъждани ли са тези обстоятелства преди това и дали същите са от съществено значение за личното положение на чужденеца. В този смисъл съдът намира за необоснован изводът на интервюиращия орган, че посочените обстоятелства не са нови по смисъла на закона, както и че представените доказателства не доказват нещо, което да е било спорно в производството по разглеждане на първата молба на У. О.. При внимателен прочит на решението на председателя на ДАБ по тази първа молба, както и на съдебните решения, с което това първо производство е приключило, настоящият съдебен състав констатира:

1. Относно представеното решение на ЕСПЧ. Напълно немотивирана и неправилна е преценката на интервюиращия орган, че Решението на Европейския съд за правата на човека (ЕСПЧ) от 30 юли 2025 г. за постановяване на привременни мерки по Правило 39 от Правилата на съда (жалба 22952/25 по дело М.О. и други срещу България) не е ново обстоятелство и не е релевантно за процедурата за закрила на жалбоподателите. Така постановеното решение е нов документ, съдебен акт, който е издаден след приключване на последното производство за закрила на оспорващата и децата ѝ. Той е издаден конкретно във връзка с тяхната лична ситуация, която е била преценена от европейския съд. С това решение се задължава българската държава спешно да предприеме всички нужни правни действия и механизми, за да гарантира, че за майката и децата се предоставя достъп до жилище и условия на живот, съвместими с тяхното човешко достойнство и чл. 3 от ЕКПЧОС, както и до медицински грижи, подходящи на техните нужди. Съдът също така обръща внимание, че неизпълнението от страна на Договаряща държава на мярка, посочена по Правило 39, може да доведе до нарушение на член 34 от Конвенцията. Това решение вече е допълнено и с ново такова, с което съдът не отменя наложената по-рано мярка. Т.е. и към настоящият момент, процесното решение следва да бъде изпълнено от ДАБ. Твърдението на ответната страна, че „това решение касае българската държава и няма никакви конкретни искания към ДАБ“, е най-малкото „несериозно“, с оглед както на българското законодателства, така и на практиката на ЕСПЧ, че държавата се счита за едно цяло и всичките ѝ органи (включително ДАБ) са длъжни да спазват конвенцията и следователно да изпълняват решенията на ЕСПЧ за временни мерки. И това няма как да е по друг начин, с оглед и представената по делото кореспонденция между Министерство на правосъдието и ДАБ, където изрично ДАБ е уведомена за процесното решение, в която е посочено, че привременната мярка е задължителна за българската държава, който орган се явява и ДАБ. МП е уведомило и АСП и Дирекция „Миграция“ при МВР.

2. Относно представената кореспонденция с посолството на Т. в С. от м. юни 2025 г., съдът също намира, че същата представлява нова информация, която до този момент не била налична и представяна пред ДАБ. Така представената информация от посолството е важна и релевантна за случая. Видно от представения отговор от посолството на Т. в С. се установява, че за да се стартира процедура децата да получат гражданство в Т., те следва да пътуват лично до посолството или до Т.. В същото време е известно, че ако не са признати за граждани на Т., посолството на Т. не може да им издаде дори пасаван за пътуване извън границата на България. Представената кореспонденция с посолството доказва, че процедурата за получаване на гражданство на децата ще е трудна и продължителна, като през това време семейството няма как да напусне територията на страната, а живеейки в България без документи са поставени в тежка хуманитарна ситуация, която е свързана с преценка по силата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Такава преценка задълбочено може да се направи единствено чрез откриване на общо производство за закрила по ЗУБ.

3. И не на последно място, ново обстоятелство, подкрепено и с представени писмени доказателства са представените медицински документи за детето Л. Езр Х. от Специализирана болница за активно лечение по инфекциозни и паразитни болести „Професор Иван Кирев“ ЕАД, които са от м. май 2025 г. и са свързани със спешна и сериозна здравословна ситуация, при която медицинската грижа за детето след първоначалната спешна помощ е нямало да бъде възможна, ако не е имало подкрепяща общност, която в следващ такъв инцидент може да не е налична. Това показва наличието на сериозна заплаха за живота и здравословното състояние на децата, които са уязвими към чести заболявания, породена от липсата на възможност последните да имат цялостен достъп до редовна медицинска грижа, личен лекар и педиатър, регулярни прегледи, ваксини, адекватно лечение при нужда. Аргументите на интервюиращия орган във връзка с преценка принципа за осигуряване на най-добрия интерес на детето не са съобразени с фактите и ситуацията на децата към настоящия момент на територията на страната ни, а са обвързани единствено с един бъдещ неясен момент в Т.. Осигуряване достъпът до здравеопазване конкретно за деца, които са на нейна територия, е една от важните отговорности на държавата, като в случая може да стане единствено чрез наличната система за закрила и релевантното бежанско законодателство. В подкрепа на тези изводи е и предоставеното от У. О. становище от „Съвета на жените бежанки в България“ изх. номер 09/24.07.2025 г., което също е нов документ, който удостоверява напредващата криза в здравословното състояние на майката и утешената хуманитарна ситуация на семейството.

Според чл. 33, § 2, б."г" от Директива 2013/32 на ЕП и на Съвета, молбата е недопустима, единствено ако е последваща, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това, дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила, по силата на Директива 2011/95/ЕС. В процесния случай наличието на такива "нови елементи или факти" е обективно. Всички тези обстоятелства са анализирани повърхностно по същество от административния орган в процесното решение, като не са изложени конкретни мотиви, защо не са приети като нови или новонастъпили. Предварителното разглеждане на последващи молби от интервюиращият орган целят единствено да се установи дали са спазени изискванията на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ за представяне на нови обстоятелства от страна на молителя подкрепени със съответните писмени доказателства, но не му делегират правото да преценява дали същите следва да се кредитират като основателни, защото това е предмет на същинското производство за закрила.

Като не е допуснал до разглеждане по общия ред молбата на У. М. О. лично и действаща в качеството си на законен представител на малолетните Ложин Езо Х., ЛНЧ [ЕГН], р. 20.12.2018 г. и Л. Езо Х., ЛНЧ [ЕГН], р. 21.02.2022 г. и двете гражданки на С., интервюиращият орган е лишил търсещите закрила от възможността, новопредставените писмени доказателства да бъдат обсъдени и анализирани подробно и по същество,

По изложените съображения оспореният административен акт като постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел следва да бъде отменен, а преписката - върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

Водим от горното и на основание чл. 85 от ЗУБ, Административен съд - София град, второ отделение, 83-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на на У. М. О., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на Т., в лично качество и като законен представител на малолетните си деца Ложин Езо Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] и Л. Езо Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , и двете граждани на С., Решение №132Х/09.09.2025 г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, не е допусната последваща молба с вх. №КП-01-6516/19.08.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА административната преписка за ново произнасяне по последваща молба с рег. вх. № КП-01-6516 от 19.08.2025 г. на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, подадена от У. М. О., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданка на Т., в лично качество и като законен представител на малолетните си деца Ложин Езо Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] и Л. Езо Х., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , и двете граждани на С. при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ не подлежи на касационно обжалване.